

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelariilor nr. 71.

Se prenumerează și la poștă și la librării.

În România:

la dl Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Simpatii Italiei

și

Camera română.

București, 26 Decembrie n.

Ședința de ieri a camerei române s'a distins printr'un incident de mare sensație. Anume „Agenția Havas” primise din Roma știrea, că 277 deputați ai camerei italiene au votat și iscălit o moțiune, prin care își exprimă simpatia și admirația lor pentru Românii care luptă pentru conservarea rasei latine la Dunăre. Din acest incident dl Ionel Grădișteanu a propus în cameră ca aceasta să trimită camerei italiene prin biroul său o adresă de mulțumire, unanim votată.

Propunerea aceasta a produs oarecare perplexitate în cercurile guvernului cu atât mai mult, că chiar din majoritate mulți deputați se arătau dispuși a o vota, și dacă ar fi fost imediat pusă la vot, era foarte probabil să obțină majoritatea.

Imediat după dl Grădișteanu a luat cuvântul dl N. Filipescu, care împărtășind sentimentele propunătorului, zice că deoarece moțiunea nu a venit pe cale oficială la cameră, nici camera nu poate răspunde în mod oficial. Vorbitorul este însă de părere, ca adresa să se trimită iscălită individual de toți deputații și pe cale privată, nu însă de către sediul camerei.

De aceeași părere este și dl A. C. Cuza, cu adausul însă, ca în adresa deputaților români să se arete camerei italiene, fiind Italia parte integrantă din tripla alianță, pericolele ce rezultă din purtarea Ungurilor față cu Românii pentru tripla alianță.

De altă parte deputații opoziționali N. Fleve și I. Dimitriu au susținut între aplause minorității și a unei părți din majoritate în toată înțelegerea ei propunerea demnului Grădișteanu.

În această situație s'a ridicat din banca ministerială domnul president al consiliului de ministri Lascar Cărgiu și a propus spre învelsirea legiuitorilor, suspendarea ședinței până va veni la cameră domnul Al. Lahovary, ministrul de externe, căci d-na nu poate preciza poziția guvernului într-o asemenea afacere.

După redeschiderea ședinței, fiind și domnul Al. Lahovary de față, a vorbit cu multă căldură domnul N. Voinov pentru propunerea domnului Grădișteanu. D-na arată că guvernul nu se angajează cu nimic dacă propunerea va fi primită și că guvernul nu face bine, când voeste să împedecă prin chițibușuri unanimitatea camerei într-o chestie mare. Mai departe arată că numai propunerea dlui Grădișteanu poate fi primită, ori-care alta arătând numai slăbiciunea noastră, și termină zicând, că trebuie spus odată șovinismul, că câtă vreme frații noștri vor suferi, România nu poate merge alături cu Ungaria.

Dl M. Balș spriginește părerea dlui Filipescu, că nu se poate mulțumi în numele camerei, în mod oficial, ci numai individual din partea deputaților.

Ministrul Lahovary zice, că deși înțelege sentimentele camerei, nu se poate învoi, ca să se mulțumească în numele camerei, deoarece știrea „Agenției Havas” nu este controlată, și afară de aceea, camera italiană fiind prorogată, moțiunea Italianilor nici nu poate veni dela cameră, ci numai dela oameni privați.

Dl B. St. Delavrancea susține cu insistență propunerea dlui Grădișteanu, zicând că camera singură trebuie să mulțumească Romei, care ne trimite titlurile nobleței noastre latine.

Presidentul camerei, dl general Manu zice, că a lăsat curs liber discuției, pentru-că e legitim ca să fie emoționată camera în fața dovezii de simpatie a deputaților italieni, și pentru-că

discursurile rostite să se serve acestora drept răspuns. Dacă însă dl Grădișteanu își menține propunerea, aceea va fi trimisă la secțiuni, după-cum prescrie regulamentul.

Dl Grădișteanu declară, că își susține propunerea, care o formulează în următoarea moțiune, semnată de 38 deputați:

„Camera României, față cu moțiunea scrisă de 277 deputați din camera Italiei, prin care exprimă sentimentele de admirație pentru românii dela Dunăre, se crede obligată, la rîndul său, a exprima sentimentele sale de recunoștință și iubire camerei surori, care nu uită nici-odată vîlăstarele sale, trimîndu-le cuvînte de încurajare pentru lupta ce o duc în interesul conservării drepturilor naționalităților și îndeosebi a celor de rasa latină”.

Moțiunea dlui Grădișteanu s'a trimis la secții. Până când va veni, dela secții, ear' în deliberarea camerei, s'ar pute cumva întempla, ca moțiunea Italianilor să sosească în adevăr la biroul camerei. Se naște deci întrebarea, că atunci mai opune-se-va guvernul ca camera să răspundă în mod oficial? Se așteaptă cu mare interes cele-ce vor urma.

Până aci corespondentul nostru.

Urmarea la cele întemplate, cetitorii le-au aflat deja în telegrama, scurtă, nu-i vorbă, prin care biroul oficios din Budapesta ni-a referat ieri despre această importantă afacere.

Foile unguerești de azi publică deasemenea raport lung despre cele petrecute în camera română. Lăudând cumînția dlui Al. Lahovary, ele își exprimă deasemenea speranța, că venind chestia în discuția parlamentului italian, unde spun că adresa de felicitare către Români a fost hotărîtă numai din inițiativa privată parlamentară, — guvernul nu va permite discuția ei în parlament nici fi va da o formă oficioasă parlamentară.

Desvéluirii importante. Corespondentul vienez al ziarului „Münchener Allgemeine”, care atât de bine este informat în totdeauna, încât e nelucioasă că are relațiuni directe cu Curtea, scrie foii sale, numărul dela 24 Decembrie următoarele:

„Cu prilegiul crizei din Iunie stăruia Wekerle cu o îndârjire aproape nepricepută asupra menținerii uritului de tot Szilágyi în cabinet; astăzi Coroana își reia pentru sine deplina libertate a deciziunilor. Această libertate însă este numai cea dintâiu parte a drepturilor Coroanei, pe care ea și-le va cere înapoi; și mai important lucru este însă, că prin aceasta intră pentru prima dată dela 1867 în istoria parlamentară a Ungariei împregiurarea, că criza ministerială se naște nu în urma constelației parlamentare, ci în urma cuvîntului puternic al regelui. Așa făcînd, Monarhul a vrut cu tot dinadinsul să deee de gol una din ultimele vorbiri ale lui Wekerle. Căci n'au trecut decît două săptămîni de când ministrul-president ungar declarase în parlament în modul cel mai categoric, că se va da în lături numai dinaintea votului camerei. Poate-că tocmăi această asigurare a zorit căderea ministerului: trebuia să se reamintescă Maghișirilor, că mai există și putere regală. Căci ușor s'ar fi putut menține aparența, că ministerul Wekerle de aceea a fost silit să se retragă, fiindcă nu dispune în cameră decît de o majoritate de 7 voturi, așadar foarte lesne s'ar fi putut pune la cale comedia unei înfrîngerii parlamentare. Dar' Coroana înadins n'a vrut să se acopere printr'o hotărîre parlamentară. Căderea cabinetului trebuia să se atribuie puterii Ei propriu. Umitor

și lucru de nepriceput era, că vara trecută Szilágyi a putut să fie impus Coroanei; pasul acesta trebuia acuma is-păsit”.

Kálnoky și criza. Corespondentul vienez al lui „Münchener Allgemeine” mai scrie în corespondența sa dela 23 Decembrie:

„Contele Kálnoky stă pe punctul de vedere, că nu poate conduce politica externă cu autoritatea recerută, dacă în Ungaria puterea monarhică se evaporază. El a spus-o asta în mod nu se poate mai limpede ministrului - president pe ducă, când acesta puse să se facă lui Kossuth-tată preamării aproape regale și procurînd lui Kossuth-fiul dreptul de cetățean cu repeziune peste măsură de mare. Dar' nici Kálnoky, se pare, nu vrea să treacă peste această linie; nu cred că ar plînuși o schimbare de sistem; sigur este însă, că n'ar corespunde vederilor cercurilor competente, dacă acum în locul lui Wekerle ar veni un minister parlamentar puternic”.

Dl V. A. Urechia și cauza română. Venerabilul president al Ligei române, dl V. A. Urechia, continuă a câștiga cauzei române simpatia tuturor jurnalelor mari. Astfel în nr. 1. seu dela 9 Decembrie, „La Revue Diplomatique” publicînd la loc de frunte răspunsul ce dl Urechia a dat la epistola generalului Türr, îl introduce cu elogii foarte calde la adresa cauzei române.

Radicali și moderați. Legînd de cuvintele pronunțate în cameră de dl Alexandru Lahovary, ministrul de externe al României, că „partidele moderate ale Maghișirilor și Românilor se vor întalni în sfîrșit pentru a îmblânzi chestiunea română agitată de elementele radicale”, dl Eugen Brote publică în „Voinea Națională” un articol foarte interesant despre poziția „Moderaților”, și avertisează cercurile politice române a socoti cu factori imaginați. Dl Brote constată, că noi Românii avem un singur și unic program politic. Recunoașterea fără rezervă a acestui program de toți exclude dela sine existența de două partide. „Moderații” nu sînt nici partid, nici disidenți, nici o fracțiune, ci o formațiune sui generis. Numirea lor a eșit din botez maghiar cu scop să acopere radicalismul politicii dlui Mocsonyi, care tinde la independența Ungariei maghiare cu ajutorul Românilor. Această politică nu e spriginată de cei vre-o 20 „Moderați” inconștienți, cari formează suita șefului lor. Dacă „Moderații” nu mărturisesc alt credeu politic decît al partidului național român, sau al „ultraștilor”, care au „agitat” chestiunea, ce rațiune e pentru existența lor? și cum vor pute îmblânzi ei chestiunea română? Intenția dlui Mocsonyi a renunța la autonomia Transilvaniei nu e un semn de „moderațiune”, ci o dovadă despre politica sa kossuthistă, căci o Ungarie maghiară cu o Transilvanie autonomă e un non sens. Întocmai precum nu „moderațiunea” i-a impus d-sale opozițiunea contra Memorandului, ci kossuthismul. Articolul termină prin un apel către cercurile politice române a controla stările Românilor de dincolo și a-și da bine seamă de ele.

Amiciția româno-slovacă. D-na Emilia Rațiu a adresat d-nei Clementina Ruppeltdt în Liptovsky Sv. Mikulaș următoarea scrisoare: „Scumpă soră!”

„Costumul trimis la adresa mea pentru femeile române l-am primit cu drag. Mulțumesc surorilor slovace pentru acest semn de iubire. Costumul ne va fi cu atât mai prețios, cu cât el vine de sub Krivan, unde după-cum te exprimi d-ta, este încă păstrat portul d-voastre curat național.

Toate semnele de iubire ce manifestați d-voastră față cu noi au acea mare și epocală însemnătate, că popoarele din care noi și d-voastră facem parte sînt avizate a lupta în viitor în cea mai strînsă solidaritate, pentru realizarea justelor aspirațiuni naționale.

Rog, primește cele mai călduroase îmbrățișări, dela cea mai iubitoare soră. Seghedin, 25 Decembrie n. 1894.

Emilia Rațiu.

Discursul dlui Delavrancea.

Rostit în ședința dela 29 Noembrie în Camera română.

D. B. Ștefănescu-Delavrancea: Cu ocaziunea răspunsului la mesajul regal din 1894 eu am voit să vă dovedesc că au fost atinse, știrbite și maltratate, și ordinea politică și ordinea legală!

Să vin acum la ordinea națională. Dlor, în chestiunea aceasta vă voi spune, deocamdată foarte puțin, rezervîndu-mi dreptul să o discut pe cale de interpelare.

Mesajul ne afirmă, că relațiunile noastre cu străinătatea, grație prudenței, tactului guvernului actual, sînt din cele mai bune și de care avem dreptul să ne feliicităm.

Eu nu voi intra în o așa de profundă diplomație, în care a intrat ieri un orator al guvernului. Și drept vorbind, nici nu am elementele necesare pentru a cunoaște intențiunea marilor puteri! Dl Filipescu v'a putut spune, basat pe combinațiuni de politică exteroară, rusească sau austriacă, dacă noi vom veni mai curînd sau mai tîrziu la putere.

Eu nu știu ce se petrece în cabinetele diplomaților și nici nu voi să știu. Întrebarea e dacă, independent de preocupările diplomaților din țările străine, are sau nu vreo datorie regimul care ne guvernează într'o problemă atât de mare.

Dlor, încep prin a exprima, și cred că sînt interpretul simțimentelor tuturor amicilor mei, deplina noastră satisfacțiune pentru partea finală a discursului dlui Filipescu. Sînt și sîntem de acord cu d-sa când declară lămurit că un guvern nu poate să zică: „nu am nici o datorie în chestiunea națională”.

Guvernul nu poate să zică „n'am nici o datorie”, când peste Carpați 3 milioane de Români gem sub despotismul sîlbatec al Ungurilor. Dl Filipescu a fost și mai lămurit când a afirmat că guvernul poate avea mijloace de intervențiune, nu cu arma în mîna, nici chiar dela ministrul de externe român, la ministrul de externe austro-ungar, ci cu un alt mijloc mai nimerit și mai puțin alarmant.

D-sa zicea: guvernul României are de încheiat convențiuni, are relațiuni economice cu Austro-Ungaria, prin urmare, când e vorba de a discuta concesionile reciproce, de ce guvernul M. Sale n'ar pute să servească și chestiunea națională? Foarte bine, foarte frumos: Dl Filipescu are perfectă dreptate. Dar' d-sa fiind, de sigur, absolut sincer, face declarațiunile acestea ceva cam tîrziu. Mă rog, de ce n'ați emis asemenea păreri înainte de a încheia pe 10 ani convențiunea cu Austro-Ungaria.

Dl Al. Lahovary, ministrul de externe: Se vede că nu știți că convențiunea se poate denunța în fiecare an.

Dl B. Ștefănescu-Delavrancea: Se poate denunța în fiecare an. Atunci, în urma discursului dlui Filipescu, avem dreptul să sperăm că la sfîrșitul anului o veți denunța!

Dl Al. Lahovary, ministrul de externe: Afară numai dacă denunțarea n'ar fi mai păgubitoare nouă decît Austriei.

Dl vicepreședinte: Dar chestiunea aceasta se ne rezervăm a o discuta la timp.

Dl N. Filipescu: Propune dl Delavrancea denunțarea în numele partidului liberal?

Dl B. Ștefănescu-Delavrancea: D-voastră în numele guvernului și al partidului conservator ați vorbit?

Dl N. Filipescu: Am vorbit în numele meu; d-voastră vedeți că voiți să vă eschivați dela chestiune.

Dl B. Ștefănescu-Delavrancea: Pentru-că când ați încheiat convențiunea cu Austro-Ungaria, nu ați fost animați de ideile ce ați expus ieri? Ați spus însă ceva și mai mult. Ați pomenit despre un mare om de stat al Italiei și despre regele galantom.

Atunci v'a intrerupt dl ministrul de externe. D-voastră știți ce voia regele Italiei, și dorințele sale s'au realizat. Știți că era vorba de reînțocarea la Italia a mai multor provincii italienești. Cred dar' că prin asemenea apropieri veniți și dați o lecțiune băncii ministeriale.

Dl Filipescu amintește cuvintele lui Gambetta majorității guvernului țării: „sînt chestiuni la care neconștienți trebuie să ne gîndim și să ținem în totdeauna”.

D-voastră știți la ce făcea alusiune Gambetta. Făcea alusiune la Alsacia și Lorena.

Așadar, un membru al majorității conservatoare, primarul capitalei, un om atât de influent, omul speranțelor d-voastre, — și cu drept cuvînt, — un om muncitor, convins și de talent, spunea aci, în chestiunea națională: că putem merge mai departe decît merg cei de dincolo. Repeta cuvintele lui Gambetta și ne arăta exemplul lui Cavour și al regelui „galantom”.

Dl N. Filipescu: Nu am zis aceasta.

Dl B. Ștefănescu-Delavrancea: Da! Nu puteam să vă înțeleg altfel, dovadă că însuși dl ministrul de externe, în a cărui înțelegere de cele fine nu puteți să nu aveți încredere, v'a intrerupt spunîndu-vă: cu două luni după declarațiunile regelui Italiei, s'a declarat războiul.

Atunci, dlor de pe banca ministerială, dlor din majoritate, dlor conservatori, pentru-că ne atacați cu atîta înverșunare, pentru-că ne aruncați nouă, prin întruniri, în parlament și prin presă acușațiunea că noi facem din chestiunea națională o chestiune de interes meschin, în scop de a ajunge la putere?

Nu vedeți că de nedrepti sînteți când ne acușați pe noi de ceea-ce de ieri ați început să susțineți și d-voastră? Avem o mîngiere, însă: este că începe să recunoască, cel puțin unul din d-voastră, că ați făcut rău până acuma în chestiunea națională, și că de acum înainte veți căuta să faceți ceva mai bine. Vedeți ce folositoare este cetirea, din când în când, a studiilor care sînt în afară de politica zilnică. Nu-mi explic declarațiunile dlui Filipescu, căldura cu care a vorbit, convingerea sa de bun patriot, nu mi-le explic decît ca un rezultat al cetirii studiului dlui Sturdza, publicat în „Revista Nouă” numai în acel studiu se găsește lucruri care sînt absolut potrivite cu explicațiunile și cu declarațiunile dlui Filipescu, ba chiar cu unele fraze. Numai acolo se pledează chestiunea, din punctul de vedere al importanței noastre geografice; numai acolo se susține că Europa nu poate ține socoteala numai de valoarea numerică a unui popor, ci și de valoarea lui morală. Dl Sturdza, dacă nu m'e înșală memoria, a arătat și punctul strategic pe care îl ocupă România în lanțul de apărare, într'o configurațiune generală ce s'ar ivi între Orient și Occident.

Dacă dar', din punctul de vedere al importanței noastre geografice, chestiunea națională se poate apăra, dacă din punctul de vedere al valorii noastre morale, putem să ridicăm glasul, atunci, dlor, care ar fi alte puncte de vedere ce ni-ar răpi dreptul de a ne amesteca, cu înțelepciunea cuvenită, în chestiunea națională? Apoi, d-voastră când luați concluziile studiului dlui Sturdza drept dogmă națională, vă întreb: cum puteți împăca acele concluziuni cu declarațiunea că „nu toate revendicările celor de peste Carpați sînt legitime”? Și când asemenea declarațiuni se fac de pe banca ministerială, spuneți-mi dacă servii pe Români de peste Carpați, sau dacă ni servii pe Ungurii dela Budapesta?

O voce: Dl Sturdza a spus-o.

Dl B. Ștefănescu-Delavrancea: Nu! N'a putut zice asemenea lucruri dl Sturdza!

Dl Al. Lahovary, ministrul de externe: Dl Sturdza a spus-o!

Dl B. Ștefănescu-Delavrancea: De ministrul de externe, dl Sturdza a declarat că are încredere în înțelepciunea celor de peste Carpați; că ei vor ști ce să lase și ce să nu lase, și dădea exemplul grația autonomia Transilvaniei. Mă fac forte de a vă dovedi aceasta cu „Monitorul oficial”. Dar' tot așa de forte mă fac să dovedesc dlui Filipescu și dlui ministrul de externe, că unul dintre ministri a zis că „nu toate cererile Românilor de dincolo sînt legitime”. Aceasta este adevărul. Dar' spuneți-mi d-voastră, cari vedeți că ați început să vă schimbați păreri în chestiunea națională, spuneți-mi: s'a servit chestiunea națională, când de pe banca ministerială s'au pus la îndoială erorile comise peste Carpați și consemnate de presa europeană?

Când sufletul întristat al României, ca să mă folosesc de o expresiune a dlui ministrul de externe, când sufletul ei întristat și emoționat nu știa ce se va întempla cu o parte din fiii ei, atunci s'a ridicat un ministru de pe acea bancă și a ținut limbajul următor: „Mi-se pare că la Turda casa șefului partidului național de dincolo a fost distrusă,

ca în temniță gem atâția oameni devotați dreptului lor și naționalității lor, dar oare toate sunt adevărate?

Și asemenea însoși au fost exploatare de întreaga presă ungurească. Eu unul nu mai înțeleg cum se pot împăca noua față a d-voastre cu conduita d-voastre de mai înainte, declarațiile ministrilor cu acelea ale unui membru însemnat din majoritate.

S'au aruncat în chestiunea națională cuvinte de o imprudență extraordinară. Tot de pe banca ministerială ni-s'a zis că noi, Teara-Românească, să nu uităm că Ungurii tratează pe Români ca de cuceritori la cuceriri; și nu uităm că istoria joacă un mare rol și justifică, cu alte cuvinte, o bună parte din conduita Maghiarilor. Nu ar fi rău să se mai cetească istoria și să se cetească ceva mai bine decât s'a cetit. Chestiunea națională nu se înțelege așa de ușor numai din forma ei actuală, numai din desbaterile rezezi din presă, nici chiar din câteva broșuri apărute în timpul din urmă. Binevoii și deschide marea istorie a țerii de dincolo, și atunci veți convinge că Românii de peste Carpați nu cer nimic care să nu fie sau în legile existente ale Ungariei, sau să nu fi fost consacrate lor prin legi ale imperiului Austriei. Toate cerințele lor sunt: parte legale chiar față cu Ungaria și parte istorice și legale față cu imperiul Habsburgilor. Cu alte cuvinte, afară de autonomia Transilvaniei, toate celelalte cereri ale Românilor sunt cuprinse în legile existente ale Ungariei; cât pentru autonomia Transilvaniei, această autonomie, istoricește, ei au avut-o. Nu este adevărat că astăzi se ridică niște cuceriri cu pretensiuni absurde față cu cuceritorii lor. Să nu ni-se vorbească de timpul în care Românii au putut să fie servi, căci toată țărâna de acolo, Germani, Unguri și Săci, toți au suferit servagiul. Și dacă această stare a servagiului nu a atins drepturile politice ale celorlalte națiuni, ea nu poate să se invoace contra Românilor. A se evoca astfel istoria, de pe banca ministerială a României, este a se comite un păcat, pe care nimem nu-l va ierta.

Ați uitat ce ni-a zis dl ministru de externe, că idealul d-voastre, fostul șef al partidului național liberal, că în chestiunea națională a răspuns domnului Kogălniceanu: "ți-e ușor să vorbești de pe băncile opozițiunii, dar eu care stau pe banca ministerială... Apoi se poate apăra un guvern cu asemenea citațiuni? Așa este. Așa a zis dl Brătianu. Dar ce înțeles clar era în acel limbaj! Îi era greu să spună ceea-ce credea, căci era la guvern. Dar 'i-a fost lui așa de ușor, ca d-voastre, să declare că cererile Românilor de dincolo nu sunt legitime? A afirmat el că nu toate plângerile lor corespund cu fapte reale? A dat el să se înțeleagă că istoria explică și legitimează întru ceva supremația despotică a Maghiarilor față cu Românii de peste munți? Dar nu simțiți că răspunsul lui Ioan Brătianu nu a deprimat sentimentul național și nu a isbit în aspirațiunile generale ale celor de dincolo? Ioan Brătianu a refuzat de a vorbi, dar 'n'a voit să lase fără mângăiere nici țeara, nici pe amici, nici pe adversari, ci li-a spus încheiând: că "Românii de dincolo de munți ca și cei de aci, nu vor peri nici-odată!" (Aplause.)

Voci: Sunt șese oare.
Dl B. Ștefănescu Delavrancea: Atunci voui continua mâine.
(Ședința se ridică la 6 ore, anunțându-se cea următoare pe a doua zi, 30 Decembrie.)

Chestiunea națională în parlamentul român.

București, 14/26 Decembrie 1894.

În ședința de ieri a Senatului ear' s'au rostit doi oratori, între altele, și în chestiunea națională. Cel dintâiu a fost radicalul-guvernamental G. Panu. D-sa a început declarând că voește să vorbească în chestia națională, fiind că e la stil (?) astăzi a vorbi în această chestie. În merit d-sa e de părere că agitare chestiei naționale arată tendența noastră legitimă spre unitatea națională. Avem dreptul la o asemenea tendență și prin urmare nu trebuie să o tănuim, cu atât mai mult că străinătatea știe ce voim. În urmărirea tendenței noastre trebuie însă să ținem cont de tratatele internaționale și de bunele relațiuni cu statele vecine. De aceea să nu cerem ca guvernul să se pună în frunte, căci prin aceasta am compromite nu-mai chestia. Să lăsam guvernul la o parte și să pregătim numai lucrurile pe alte căi, pentru-că chestia încă nu e coaptă pentru rezolvare. În loc să facem așa, ne-am apucat de recriminări și prin aceasta am redus chestia națională la nivelul pasiunilor noastre politice, așa că astăzi rîd Ungurii de noi. D-sa încheie zicînd, că trebuie să lucrăm în chestia națională, dar fără șgomot, și să evităm actele de represiune, ce guvernul ar fi silit să facă pentru menținerea bunelor relații. În acest înțeles dă dreptate dlui Filipescu, care a zis, să ne gândim meru la chestia națională, dar' să nu o amintim nici-odată. Cu alte cuvinte dl G. Panu și în chestia națională, ca și în politica internă, este de o parte radical, foarte radical, ear' de alta conservator, foarte conservator. Un lucru acesta, care varsă o ciudată lumină asupra caracterului d-sale politic.

Al doilea orator a fost ministrul domeniilor dl P. P. Carp. D-sa cu un exces de încăpăținare a susținut din nou că nu toate revendicările Românilor sînt legitime și că nu dela România, ci dela Unguri depinde îmbunătățirea sorții fraților subjugăți. Mai departe a zis, că intervenirea României ar face numai rău, căci Ungurii, care își au și ei mândria lor, se vor expasera dacă ne amestecăm în treburile lor interne și vor zice: să vedem dar' cine e mai tare. Ear' pericolul desnaționalării nu-l găsește întemeiat, căci Românul nu pere. Ca guvern, dl Carp zice, că nu poate admite ca politica țerii să se învîrte în giurjurul chestiei naționale. Prin aceasta soartea subjugăților nu s'ar schimba, dar' s'ar compromite interesele țerii. Declară deci că guvernul nu-'și va schimba politica. Zice mai departe, că guvernul a făcut duplicitate, ci dl Sturza prin scrisorile din "Tribuna" și "Pester Lloyd", și încheie zicînd că chestia națională trebuie lăsată în sfera ei, unde se manifesta prin unitatea de gândire și de sentimente. În sfera aceasta ea se dezvoltă dela sine, ear' viitorul nu-l poate ști nimenea.

Conform obiceiului majorității, îndată-ce s'a rostit un ministru, s'a cerut închiderea discuțiunii. Fiind pusă la vot, închiderea discuțiunii a fost primită, ear' proiectul de răspuns a fost luat în considerare.

Astăzi se începe prin urmare desbaterea lui specială pe articoli. E probabil că unii din senatori, care au fost înscrși în cuvînt, dar' n'au fost lăsați să vorbească, cum este dl Mărzescu, Aurelian și alții, vor mai vorbi în desbaterea specială și vor avé atunci privilegiu să-'și arete părerile în chestia națională.

Voci de presă asupra crizei.

Reproducem din "Münchener Allgemeine" lucruri mai importante în loc de frunte al numărului de azi, restul corespondenței din nrul dela 24 Decembrie al numitului ziar cuprinde cam următoarele:

"E de neîgăduit, că în Ungaria există un partid puternic, care aprobă restringerea frînelor de ocărmuire. Chiar mulți liberali considerau ca hazardat, că Wekerle cu atîta cutezanță și în mod atât de demonstrativ trecea cu vedere drepturile Coroanei. Dragostea de care se bucură persoana însași a împăratului Francisc Iosif a contribuit, ca ministrul Wekerle să fie adus în poziție falsă. Voința acestor cercuri este să se restabilească armonia între popor și Domnitor. Mulți Maghiari simțesc, că Monarhul trebuie să fie adînc vătămât prin întemplerile din vara trecută, mai virtos însă prin cultul lui Kossuth. Ele doresc împăratului Francisc Iosif satisfacțiunea, care a procurat-o autorității monarchice și sie însuși. Vorba ei numai, până unde poate merge regele Ungariei, fără a pricinui o schimbare completă a dispoziției spiritelor. Deși generația care în 1848 cu arma în mână apăra supremația rasei maghiare a decăzut pe deplin, totuși cine cunoaște țeara și populația ei știe că generația cea nouă n'a devenit mai puțin pretențioasă decât părinții..."

"Vorba este numai: oare parlamentul maghiar va suferi el conducerea unui ministru slab cum ar fi de pildă cabinetul Bánffy? Oare nu se vor pune în urma urmelor laolaltă diferitele fracțiuni, pentru a împedea ca parlamentarismul să nu se deochieze? Căci asta ar fi urmarea firească, dacă curînd unul după altul s'ar perînda ministrii de scurtă durată și așa ar fi sgduită credința în continuarea egemoniei rasei maghiare în țeară..."

"Neue Freie Presse", în numărul de Crăciun, plînge tare asupra ce are să se întemple dacă "cel mai strălucitor și cel mai bogat în rezultate ministru, ce a avut Ungaria dela restabilirea independenței sale" — va căde și cu el și sistemul liberal. Eată vaicărările monitorului principal al ovreimil:

"Nu mai este posibil a ne amăgi asupra faptului că evenimentele care s'au petrecut în timpul actualelor sărbători de Crăciun în partea răsăriteană a monarchiei, nu ating numai Ungaria..."

"După toate aparențele a dispărut siguranța, cu care "statul național maghiar" (?) se desvolta până acuma pe terenul tradițiilor durabile, deoarece ce e pericol că are să urmeze o perioadă de ministere cu scurtă durată și de sisteme schimbăcioase; fiindcă se împing la suprafață elemente a căror influență politica ungară n'a cunoscut-o până acuma, al căror efect desastros însă noi cești din Austria 'l-am încercat în mod foarte dureros, deoarece aceste elemente pun în primejdie statul național maghiar ca atare și fiindcă schimbarea pe care o pot produce, ar trebui să pună în clătînire întreaga întocmire a monarchiei..."

"Totuși nu va fi numai o schimbare de persoane, ci numai pasul cel dintâiu către schimbarea de sistem, ce cu atîta îndărjire o nisuește partidul ultramontan. Aceasta o dovedește originea neparlamentară a crizei și tot decursul ei. Nu numai guvernul, ci și partidele, întreg parlamentarismul ungar se află în stare de criză, care este cu atîta mai primejdioasă cu cât pășește la început mai domol, și cu cât mai nebagată în seamă se desvolta după culisele unui ministru în aparență parlamentar..."

"Smburele actualei crize a fost sădit înainte de a fi primit actualul cabinet ocărmuirea țerii. Ea este urmare firească a contrastului aproape cu caracter dușmănos, care există de cincisprezece ani între cele două sisteme diferite de guvernare în ambele jumătăți ale monarchiei, și că atare nu este decât zala ultimă unui lanț de cauze, al cărei cap este mult îndărapt..."

"Deja atunci, când în casa magnaților se discuta proiectul de lege despre căsătorii mixte, prezentat de Tisza, aristocrații feudali austriaci își aduseră aminte de indigenatul lor ungar și apăruseră în casa de sus, pentru a vota contra proiectului de lege, — de atunci încă se pregătea actuala criză. Atunci când deputațiunea Românilor din Ardeal apăruse în Viena sub conducerea stegarilor creștin-sociali, primise chip și trup ideia contelui Zichy Nándor a mobiliza naționalitățile nemaghiare din Ungaria în contra statului ungar..."

Dacă lumea politică în Ungaria privește cu ochi geloși și netrecuți peste granița ardelenescă, dacă cere a se respinge energie năvălirea mișcării naționale-române pe teritoriul ungar, dacă vestitele procese din Cluj atrag deja și atenția străinătății, ear' sentimentul național maghiar cel vătămât e pe cale a turbura chiar cercurile politice externe de altfel aprobate, toate acestea nu sînt decât un reflex al îngrijirii: că națiunea maghiară ar pute într-o zi să stee față în față cu o mișcare națională dușmănoasă statului, al cărei iconă a vîzut-o în Austria, dar' a ignorat-o..."

"E lupta nu pentru o lege, un ministru, ci pentru un sistem: despre asta n'ar trebui să umbliăm în rătăcire..."

La urmă foaia lui Wekerle "speră" de trei ori în patru rînduri, totuși însă încheie: "Dar — ziua de astăzi ne advertizează că de pace numai aceia au parte, care sînt de bună credință..."

Cât s'a făcut de cuminte!

Contele Zichy despre CHESTIA NAȚIONALITĂȚILOR.

În "Fejérmegyei Napló" dela 24 Dec. n., contele Zichy Nándor publică asupra chestiei naționalităților un articol, care merită să-'l reproducem și noi. Articolul e următorul:

Nu polemizez. Nu reflectez nici la denaturările și calumniile de care a fost învîrcit programul lui "Fejérmegyei Napló" de către unele foi mari. Dorec însă în toată serioșitatea, ca să vorbesc cu acest privilegiu despre locuitorii de limba și rasa nemaghiară ai patriei noastre.

Țin și astăzi, că e suficient și corîspunzător ceea-ce au zis Deák Ferencz, baronul Eötvös József și cu ei noi toți, cu privilegiu restabilirii constituției noastre și al intrării în vigoare a sistemului reprezentanței populare.

Aceasta corîspunde situației și postulatelor sistemului de guvernare, întemeiat pe reprezentanța populară, principiilor democratice și creștine; corîspunde cu toate căte am accentuat în adunările catolice, cu deosebire în cele ținute în Budapesta, Pojon și AlbaRegală.

Adevărat, că în afară de iubirea creștinească nu este mângăiere și fericire. Acel stat, care nu nisuește în direcția aceasta, ascunde în sine germenul peririi.

Trebuie să ne îngrijim deci, ca credința, cu care biserica ne conduce și însoțește până la mormînt, să se propoveduească în limba poporului, prin care mai ales se poate influența asupra inimii și sentimentelor sale.

Deoarece însă nu numai biserica și familia, ci și școala servește pentru creșterea morală a poporului, pentru desvoltarea inimii și a simțului, nu se poate exclude de dragul maghiarării nici din școală limba poporului.

Aceasta în interesul familiei, al unității și chemării morale al familiei. Școala suplinește și continuă rolul de educător al familiei. Dar familia își găsește întregirea existenței sale materiale și morale în fiecare membru al seu.

Copiii și părinții sînt avisați unii la alții, au drepturi unii față cu alții.

A rupe legătura spirituală dintre ei, pe care o formează limba, nu se poate face fără de pagubă morală.

Toate lucrurile își au limitele lor legale: și am speranța că vom asculta și de aici înainte sfaturile înțelepciunii, chibzuinței și experienței politice.

În toate acestea cultura și civilizațiunea ne înlesnesc astăzi cu mult mai mult situația. Astăzi abia există popor în Europa, căruia 'i-ar fi deajuns limba sa maternă. Învață și limba altuia, se delectează și învață din operele aceluia. Noi însă le socotim de păcat naționalităților nemaghiare, pentru-că își iubesc limba lor maternă, o cultivă și-'și propagă literatura.

Ne pare bine, dacă fiecare cetățean învață și știe ungurește. Conclură la aceasta legislațiunea, administrația și societatea. Și noi conclurăm bucuros la aceasta, cătă vreme ea nu se face în detrimentul unor interese mai înalte; nu în mod intolerant și agresiv. Volnicia împingea rezistența. Volnicia artificială e de foarte puțină valoare și nedăinuitoare.

Drept-aceea condamn cu toată hotărîrea publicistica atunci, când denegă orice drepturi cetățenilor nemaghiari. Dar' oare poate fi cineva lipsit de drepturi, pentru-că nu e Maghiar?

Zeu, trebuie să 'i-se recunoască drepturi și lui. Mai întăiu și mai întăiu trebuie să se bucure de drepturile cetățenești și omenești, mai departe de drepturile acelea, pe care 'i-le garantează legile patriei noastre. Și afară de drepturile acestea are pretensiunea de a fi considerat, se poate provoca la ideile democratice și a toleranței, pe care chiar și șovinii liberali le pronunță de atâtea-ori. Și în urmă, mai presus de toate ar trebui să aibă dreptul de reprezentanță populară, pe care constituția țerii 'i-o garantează. Zichy Nándor.

CRONICĂ

Declarațiune. Subscriși prin această aducem la cunoștință publică, că raportul apărut în ziare referitor la primirea și binevențarea Excelenței Sale Dr. Victor Mihalyi din partea ținutului universitar român din Viena, nu a fost concepiat și trimis din partea nici unuia dintre noi la redacțiunile ziarelor românești. Rugăm totodată on. redacțiunea să constate acest fapt. Viena, 26 Decembrie 1894. Drnd T. Liviu Tilea, A. Vaida, stud. med.; Alex. Podor, stud. med.; A. A. Corimă, stud. med.; Oct. Georgian, stud. med., fostii reprezentanți exmși de finiermea academică română pentru binevențarea Excelenței Sale.

FOIȚA "TRIBUNEI."

Ostrov senin...

Vezi colțul cel de cer senin
La margine de sare
Încungurată de nori, întinși
Pe 'ntreaga depărtare?

Ostrov senin, într'un ocean
De 'ntunecimi în fire,
Ce farmec dulce-'ți varsă el
În suflet și 'n privire

Prin schintecile lui vii
De raze aurite!
Cu mult drag cu pe el îmi fîn
Privirile-afîntite,

Căci îmi e sufletu 'nsetat
După senin și bine...

Ca cel ostrov senin ești tu,
Și, dragă, el — ca tine!...

(Din "Patrac.")

Ioan Moța.

Ziarul unei femei.

Roman

De

Octave Feuillet.

Tradus de Lucreția Popescu

Capitolul VIII.

(Urmare).

"Le meriți, cred", zise dl de Eblis.

Părea înduioșată și șovăi un moment între demonul și ângerul ei. Apoi alergă cu pași repezi spre casă, razimă lin cărja de bancă, ruse o ramură de iasmin de pe tufa, care se pleca spre fereastră, și încearcă să pue ramura de flori în butoniera domnului de Louvercy: "Vreau să te găsesc cu flori vere!"

Dl Roger îi smulse floarea din mână și o aruncă în nășip. "Ești o nebună!" zise el.

Apoi se ridică, se înclină ușor înaintea mea, și se întoarse în apartamentele lui.

Îndată-ce dispără, Cécil își împreună mâinile, și ridică din umeri.

"Sînt momente, în care îmi vine să mă sugrum!" strigă ea.

Cu aceste vorbe căzî pe bancă, își acoperi fața în mâni, și am auzit-o suspinînd.

Dl de Eblis schimbă cu mine o privire de înțelegere și un zîmbet, apoi se plecă spre Cécil.

"Vino domnișoară", îi zise. "Această desperare e peste măsură! Pentru un lucru așa de mic... o copilărie!... Ei așa, ce crezi", adăuga, "să port eu floarea d-tale?"

Plîngea mereu, făcî însă un semn că dorește; ridică apoi puțin capul, și îi zise dlui de Eblis printre lacrimi: "Ești totdeauna ca un tată față de mine!" zise ea.

Ne depărtarăm puțin spre a-'i lăsa timp să se liniștească — Toți musafirii d-nei de Louvercy merseră în grupe la plimbare, și vorbiau încet, ca pătrunși de frumsețe serii. Era caldă și splendidă; razele lunii inundau curtea de lumină, ear' pe suprafața locului se întindea un luciul de argint lin, transparent, în mijlocul acestuia cele două lebede mari dormiau nemîșcate în albea lor de zăpadă. Schimbînd vorbe netsemnate, mergeam cu dl de Eblis în sus și în jos, printre lac și pomii dela intrare, al cărei fond pe lângă toată lumina rămănea întunecat, ca o catedrală în mezul nopții. După o mică tăcere, zisei cătră dl de Eblis: "O scenă atât de dulce și pacinică trebuie să formeze un contrast aspru cu amintirile d-tale din războiu, nu-i așa, dle maior?"

Se oprî pe loc: "Ai și darul persoanei a doua, domnișoară?"

"Abia pe al primei", îi răspunsei rîzînd; "adecă sînt foarte mioapă... Dar' de ce această întrebare?"

"Pentru-că chiar în acest minut 'mi-am reamintit o scenă din viața mea de militar, era o seară ca aceasta mai puțin dulce, dar' tot așa de pacinică..."

"Nu-'mi poți da detalii?"

Esită, oftă și se plecă lin: "Vai Dumnezeule, da. — Eram pe atunci la Metz... În seara despre care-'ți vorbiam, în 27 Octombrie, fui însărcinat să predau unele porunci, al căror sens îmi era destul de limpede... Lucru principal era să opresc din marș unul din regimentele noastre, — 'i-am uitat numărul."

"Într'adevăr 'l-am și ajuns și 'l-am oprit... Voiam să merg mai departe... trebuia numai să aștept până-'mi răsuflă puțin calul... Ne găsim în apropierea unui sat, care după cum cred se numia Colombey; furtunile groasnice, care băntuiau în acele zile de teroare, se liniștiră pentru câteva ciasuri; luna se ogîndea melancolică în bălțile de apă, care acoperiau câmpul. Puterea imaginației face salturi curioase; fără îndoială e puțină legătură și asemănare între împregiurimea noastră rîzătoare în acest moment și lutre regiunile arabice desolate; totuși lumina lunii pe apă 'mi-le reamintește... și frumoasele lebede care dorm acolo, îmi zugrăvesc icona dragonilor care mă însoțiau, cu mantalele lor albe, și

erau tot așa de nemîșcați ca ele... În așteptarea unui ordin nou, regimentul sta în front cu pușca la picior. În tabără aprinseseră un foc mare în giurul căruia mai mulți ofițeri cu fețele mohorțte, se întrețineau încet... Din acea seară încoace își făcea runda printre tabără sronul despre predarea ce ne amenința. La o oare-care depărtare mergea în sus și în jos generalul, un bărbat matur cu mustața puțin căruntă, și mototolia în mână porunca, care tocmai 'i-o predasem. Deodată se apropie de mine și-'mi prinse brațul. "Domnule căpitan", zise el cu vocea unui bărbat care intenționează să ofenseze pe un altul de moarte, "Două vorbe te rog!... Vii din centru... trebuie să știi mai mult ca mine... A sosit sfîrșitul, nu-i așa?"

"Așa se zice, domnule general, și eu cred..."

"D-ta crezi?... Cum poți crede așa ceva?"

Îmi lăsa brațul cu vehemență, făcî erăcă cățiva pași în sus și în jos, veni în fața mea, privi țintă în ochi: "Prisonieri așadar?"

"Mă tem, dle general..."

Se făcî din nou liniște: adîncit în gânduri, sta nemîșcat în fața mea. Apoi își îndreptă capul și întrebă cu o emoție neobișnuită în voce: "Și steagurile?"

"Nu știu, dle general..."

"Ah, d-ta nu știi?"

(Va urma.)

De la temniță. Duminecă la 23 l. c. a eșit din temnița Clujului dl Ioan Baciu, preotul Șoimușului. Pe cale a fost întâmpinat la mai multe stațiuni de către inteligența română precum și de amici și cunoștinți de ai d-sale, ear' la gara din Serețel, unde s'a dat jos de pe tren, a fost așteptat de poporul și care-i eșise spre întâmpinare în număr impunător. Iți era mai mare dragul văzând șirul cel lung de căruțe încărcate de popor cum traserăză satele, pe unde avea să treacă în calea spre casă dl preot Baciu. Ear' în Șieu-lmare a fost întâmpinat de un banderiu compus din juminea dl Șoimuș. Insufletea strigăte de „să trăească!” au răsunat puternic, apoi au început să cânte doine și cântări naționale și ocașionale ca:

Frunză verde alămăie,
Vin preoții din robie...

Ajunghând în capătul satului Șoimuș la cruce a fost primit de către întreg poporul cu atăta iubire și dragoste, cu atăta dor și însuflete, încât s'fi avut omul inimă de peatră nu ar fi putut rezista să nu verse lacrimi de bucurie, văzând iubirea și însufletea aceasta a țeranilor noștri.

Correspondentul

Chestia națională. Cu numărul de azi începem a publica discursurile rostite în corpurile legiuătoare (Camera și Senatul) române cu ocazia discuției răspunsului la Mesagiile. Ele revarsă o nouă lumină asupra modului cum barbații politici din țeară înțeleg și doresc rezolvarea chestiunii naționale. Observăm, că publicăm discursurile așa cum le aflăm în „Monitorul Oficial” al României.

Articolii amicalii noștri V. Mangra au făcut și în România cea mai bună impresie. Astfel „Lupta Națională” scrie (numărul din 13 Decembrie) despre ei următoarele: „Dl V. Mangra, unul din cei mai de valoare luptători naționali, a început să publice o serie de articoli în „Tribuna” sub titlul „Să se facă lumină”. Adevărul este că ceea-ce ghicim până acum, ni-se deslușește clar și precis din articoli d-sale. Atitudinea „Gazetei” și „Dreptății” este pusă într-o lumină așa cum trebuie să fie, pentru-că toată lumea să cunoască pe cei-ce umbli după potcoave de cai morți. În articolele domnului Mangra ni-se arată condițiile puse de Moșonony, pentru a lucra alături de partidul național. Moșonony cere formal ca Români să recunoască fără rezervă, că toate nedreptățile făcute până aci poporului nostru sânt legale, ear' ilegală a fost procedura comitetului întemnițat. Unde-i Tepeș?”

Excelența Sa Metropolitul Blajului către studenții din Cluj. Surprindere imbucurătoare ni-a cauzat răspunsul grațios al Excelenței Sale, Metropolitului Dr. Victor Mihaly, la adresa de felitate, trimisă din partea universitarilor români din Cluj. Răspunsul Excelenței Sale e următorul: Domniei Sale Domnului Victor Poruțiu, student jurist în Cluj. „Cu bucurie am primit felicitarea călduroasă a domnilor studenți universitari din Cluj, exprimată prin sortoarea dela 8 Dec. 1894 din îndemnul numirii mele de Arhiepiscop și Metropolit; — pentru care rog a împărții mulțumirea mea sinceră tuturor acelor, cari au scris sub această felicitare. Lugoj la 1/13 Dec. 1894. — Victor Mihaly.”

Petrecere slovacă. Am primit din Tisovoj o invitare slovacă, tipărită la „Seruina teatrală” de acolo în sala căsii orașenești. Programul se compune din piese de cânt din gură, din instrumente și din declamațiuni. Ultimele cuvinte din program sună: „Petrecerea e permisă de către oficialii solgăbirăesci! Ce minune a liberalismului unguresc!”

Adresă de felicitare. Din Baia-de-Criș s'a trimis Ex. Sale domnului Dr. Victor Mihaly următoarea adresă: Excelenței Sale Dr. Victor Mihaly, arhiepiscop și metropolit român al provinciei Alba-Iulia și Făgăraș. Poporeni parohiei greco-catolice române din Baia-de-Criș, întruniți azi, cu mândria națională, cu inimile pline de o nespusă bucurie, Vă urăm felicitările noastre cele mai sincere! Primiți, Vă rugăm, și din parte-ne pentru adevărate păstorie părintească expresiunile cele mai călduroase de mulțumiri! Atotputernicul Dumnezeu să Vă lungească firul vieții în deplină sănătate spre înflorirea Sionului, spre fala națiunii noastre române mult cercate, într'u mulți, mulți fericiți ani! Vă rugăm, Excelență, ca și de aci înainte să Vă întindeți privirile ocrotitoare cu înțelepciunea-Vă rară asupra noastră, cu atât mai vrtos că sântem și îngrijiați pentru tinăra noastră diecesă rămasă vedușită. De ce cerul, ca să primim în fruntea noastră un vrednic următor al Excelenței Voastre! Cerându-Vă arhierăscă binecuvântare, rămânem: Baia-de-Criș, 26 Decembrie n. 1894. Ai Excelenței Voastre cei mai umiliți fii: în numele poporenilor Nicolau Bolboa paroch gr-cat.; Petru Rudeanu, prim curator; Ioan Rușca.

Monografii economice. În urma concursului literar publicat de tinerimea română din Sibiu, pentru comitatele Sibiu și Cluj, au mai sosit până acum monografiile comunelor Racovița (comitatul Sibiuului) Aiton și Nădădel (comitatul Clujului). Cei-ce vor fi pregătit încă monografii sânt rugați a grăbi cu trimiterea lor!

Pentru tombola din București, au sosit la adresa „Foi Poporului” 27 obiecte, trimise din Streza Cârțișoara, pe care le-a colectat d-șoarele: Cornelia Roman,

Elisabeta I. Scorobet și Maria Monea, Obiectele au fost predate societății d-șoarelor române din Sibiu.

Societatea română de lectură din Lipova și-a strămutat localul în spațioasele odăi ale dlui comerciant Aurel Slavici, din fruntea pieței principale, unde, pe lângă cabinetul de lectură, membrii societății le vor sta la dispoziție mai multe odăi și astfel în nou local se vor pute distragi și mai bine. Aceasta s'a făcut în vederea dorinței, ca societatea să poată forma un centru cât mai extins de întâlnire și convenire a Românilor din Lipova și giur.

„Iahovah” de Carmen Sylva. Cu ocașunea concertului doamnei E. Cobălcescu, fiica eruditului geolog Grigore Cobălcescu, care va fi dat în seara de 19 curent sub înaltul patronajul al M. S. Reginei, vom ave plăcerea de a saluta în mijlocul nostru pe cunoscutul și simpaticul floroman și publicist Rudolf Eigl. Dl Eigl, admirator al poetei Carmen Sylva, vine expres din Viena după invitațiunea concertantei, spre a recita în prezenta augustei autoare una din operele sale. Dl Eigl și-a ales sublima poemă: „Iahovah”. Recitatorul fiind înzestrat de un fin talent declamatoric, de un organ armonios și de sentimente calde pentru tot ce e frumos, va și se redde cu măiestrie grandioasă idee, ce augusta autoare a depus-o în versuri.

Proces pentru lesa maiestate. Ziarnului catolic „Magyar Allam” i-s'a intentat proces din partea procuraturii r. pentru articolul „Consumatum est”, despre care am amintit și noi. Foile jidano-maghiare din Budapesta atrag din nou atenția procuraturii asupra acestui ziarn catolic, anume pentru publicarea următoarei poesii, intitulată: „Naveem rege apostolic”, pe care o publicăm în traducere mai laxă:

Sântem dați uitării, huiduți prin lege:
Nu e apostolic mai mult al noșt' Rege!
A marelui Sânt Stefan coroană aurită
Nu mai strălucite... cu ceapă-i adumbrită.

În epă a luminii și n'era libertății
Religia e slavă n' țeara necredinții,
Căci mâni sacrolege-au pus-o sub licență
După-ce în taină-a fost tirită-odată...

Manevrele cele mari în anul viitor. „Fünfjähriger Zeitung” anunță, că manevrele cele mari ale armatei noastre se vor ține în anul viitor în Cinci-Biserici și împregiurime. La manevre vor participa cinci corpuri de armată și anume cele din Budapesta, Agram, Timișoara, Presburg și Graz. Afară de aceea vor fi atrase la manevre mai multe districte de honvezi. Foia citată anunță în același timp, că la manevre vor asista împăratul Wilhelm și probabil și regele Umberto al Italiei. În Ianuarie se vor ține sub presiul M. Sale conferențele militare, în care se vor lua dispozițiile finale privitor la manevre.

Un servitor postal defraudant. Servitorul postal Sofrô Ferencz, aplicat la ambulanța postală Graz-Budapesta, a fost arestat în momentul când pusese dintre epistolele sosite 21 la o parte, cu scop ca să le spolieze. În decursul interogatoriului la care a fost supus, Sofrô a mărturisit, că el se îndelneticește de mai multă vreme cu această manipulație frauduloasă. Până acum a des-făcut peste 30 de scrisori.

Furtuni. Se anunță din Fiume, că în Marea-Mediterană au băntuit zilele acestea furtuni îngrozitoare. Mai multe corăbii fiind apucate de furtună, au fost distruse cu des-servărire.

Cutremur de pământ. Din Oravița se scrie, că Dumineca trecută pe la 1 oră d. a. s'a simțit un cutremur de pământ, care deși a durat numai un moment, a fost foarte puternic. Deodată cu cutremurul s'a auzit și un vuet sub pământ.

Exregina Natalia va pleca, după-cum se anunță din Belgrad, la Paris. E vorba de o întâlnire între exregina și Milan.

Țarul și studenții. Cinci studenți dela universitatea din Moscva au refuzat să depună jurământul de credință pentru noul Țar. Casul a fost comunicat m-ștrului de interne și acesta a întreat pe Țar, ca ce să se facă cu cei cinci studenți. Țarul a dispus ca toți cinci să se fie dați pe secele coroanei peste graniță, spre a-și căuta o altă patrie, dacă nu mai vreau să fie su-puși ai Țarului. Rezoluțiunea Țarului a avut efect. Când studenții au auzit, că vor fi dați peste graniță, s'au rugat cu insistență ca să se fie admiși la jurământ, ceea-ce li-s'a și satisfăcut.

Din public.*)

AVIS!

Comuna noastră bisericească gr-or. româna din Lugoj, voină a satisfăce de o parte pornirii progresive din loc cu privire la înfrumusețarea orașului nostru, ear' de altă parte a câștiga bisericii noastre cu timpul un venit corăspunzător: a delăturat zidul de îngrădire cel vechiu din giurul curții bisericești și în locul acestuia a edificat 15 dughene (bazare), care cu începutul lunii lui Noemvrie a. c. st.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

n. s'au și închiriat la feluriți neguțători și acestia deja și-au și deschis prăvăliile lor.

Această având onoare a aduce la cunoștința publicului, vă rugăm pentru binevoitorul sprigin.

Lugoj, 6/18 Noemvrie 1894.

Stefan Antonescu, Partenie Pestean, președintele com. par. notar.

MAI NOU.

Simpatii Italiei și camera română. După-cum ni-se scrie din București, în ședința dela 14/26 l. c. dl Ionel Grădișteanu și-a retras moțiunea, prin care camera română avea să mulțumească oficial deputaților italiei pentru simpatii ce au arătat cauzei române. Dl Grădișteanu a motivat retragerea moțiunii prin aceea, că s'a aflat altă formă în care toți deputații în unanimitate să facă o adresă de mulțumită deputaților italiei. În adevăr încă în decursul ședinței citate toți deputații prezenți au iscalit adresa prezentată de dl Grădișteanu, care s'a expeditat apoi la Roma.

Budapesta, 28 Decemvrie n. Azi la 11 ore s'au început earăși audiențele, la care au fost chemate să se prezente următoarele persoane: baronul Béla Orozy, Coloman Tisza, Coloman Szél, contele Apponyi, contele Tassilo Festetich, contele Aurel Dessewffy.

SERVICIUL TELEGRAFIC al TRIBUNEI.

Budapesta, 28 Decemvrie n. Ședința camerei. Galerile sânt înțesate de lume. De față toți ministrii. Ministrul-president dă în mijlocul tăcerii absolute următoarea declarație:

„Deoarece, spre părerea noastră de rău, am ajuns la convingerea, că în sens general nu ne bucurăm de încrederea Coroanei în așa măsură, de care am ave lipsă mai ales în împregiurările actuale, pentru a conduce înainte cu spor trebile țerii, ni-am dat demisiunea, care a și fost primită de către Maiestatea Sa. Până la formarea noului cabinet am fost noi însărcinați cu conducerea afacerilor”.

Presidentul partidului independist Juth Gyula ia cuvântul și face cam următoarea declarație: Ministrul-president nu lămurește situația, el nu ne spune cauza pentru care cabinetul nu se bucură de încrederea Coroanei; aceasta nu corăspunde constituționalismul; este imposibil să fie o nelcredere de fond, deoarece Maiestatea Sa acordase sancționare prealabilă tuturor proiectelor religioare ale guvernului, ba cele mai importante dintre ele le-a și sancționat definitiv. Dacă guvernul n'a avut destulă putere într'u a rezista curentelor ascunse, aiă cel puțin curajul de a desvelu cel puțin cauzele căderii sale. Oratorul își rezervă dreptul de a se exprima mai explicit asupra situației la venirea noului cabinet. El nu se îndooghe că noul minister va aplica legile sancționate în spiritul în care au fost concepute și că va zori discuția celor rămase; de acum înainte declară în mod cât se poate de resolut, că partidul seu le va urgenta. (Aprobări în stânga extremă.) De altfel salută cu mulțumire demisia cabinetului, care stă pe baza pactului din 1867. (Aprobări la stânga extremă.)

Urmează a vorbi Eötvös.

Budapesta, 28 Decemvrie n. „Budapesti Közlöny” scrie că Maiestatea Sa a binevoit a primi demisiunea întreg cabinetului cu decisiunea Preainaltă datată de 23 Decemvrie, exprimând mulțumită Preainaltă pentru serviciile făcute cu zel. Maiestatea Sa a însărcinat pe ministrii singuratici cu conducerea afacerilor până la hotărârea ulterioară.

Budapesta, 28 Decemvrie n. În conferența de ieri seară a partidului liberal ministrul-president Wekerle și colegii lui din minister au fost salutați în mod cordial. Wekerle declară că ministrul își dădu dimisia, deoarece aflase cu părere de rău, că în sens general nu se bucură de încrederea Coroanei în așa măsură, cum ar fi de dorit pentru conducerea mai departe a trebilor țerii în actualele împregiurări. Maiestatea Sa a primit demisiunea.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vânzare Nuvele, de Russu Șirivanu. Prețul unui volum este 1 fl.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:

- „Memorial”, Archiep. și Metropolitan Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
- „Bate la ușă”, de Carmen Sylva „ 1.10
- „Domenich Pablo”, de Carmen Sylva „ —.28
- „Povestile Bănățului”, de Căntana „ —.30
- Trăvnițe”, 10 piese Slovăcești. Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. . . . . 3.—
- „Izvoade”, de Demetrescu „ 4.40
- „Homo-Sum”, roman de Ebers „ 1.—
- „Doină”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu „ —.28
- „Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. 4.40
- „Introducere la psihofisică”, de Mihailescu „ 1.90
- „Poesii”, de Veronica Micle „ 1.65
- „Higiena română”, de Dr. Leo Murășianu „ 1.—
- „Copii de pe natură”, de Negruzzi „ 1.65
- „Poesii”, de Negruzzi „ 1.10
- „Teatru”, de Negruzzi. 3 Vol. „ 8.25
- „Pui de lei”, de Nenitescu „ 1.10
- „Literatura popor. română”, de Gaster „ 2.75
- „Studii Critice”, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. 4.40
- „Să auzim, toate „ —.25
- „Memorii din timpul rășboiului”, de Georgescu „ —.88
- „365 Anechote și glume”, de Gheja „ —.40
- „Poesii”, de Nicolae Iargă „ 1.10
- „Laszar Viorescu”, o iconană a Moldovei din 1851, de Kotzebue „ 2.20
- „Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu „ 2.50
- „Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu „ —.75
- „Ode”, „Epode”, „Carmen Saeculare”, de Ollanescu „ 3.30
- „Merinde dela școală”, de Popa „ —.60
- „Despre influența împregiurărilor”, de Panait Zosin „ —.55
- „Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul „ —.60
- „Starostele”, de Pop Reteganul „ —.25
- „Povestiri”, alese și întocmite de Petra Petrescu „ —.75
- „Istoria Românilor sub Mihaiu-Vodă-Viteazul”, de Nicolau Balcescu „ 2.20
- „Din Moldova”, schițe de Kotzebue „ 1.10
- „Floarea din Firenza”, de Livesciu „ —.55
- „Cerșitorul”, dramă în 2 acte de Livescu „ —.55
- „Poesii”, de Macedonski „ 2.20

Prețul mărfurilor.

Plăța din Mediaș, în 28 Dec n. Grâu framos ecotlita 4.60 până fl. 5.20, grâu mesteacat fl. 3.80 până fl. 4.30, sâcără fl. 3.20 până fl. 3.50, cucuruz fl. 3.50 până fl. 3.75, ovăș fl. 2.— până fl. 2.10 orz fl. — până —, sâment de căneș fl. 4.20 până fl. 4.8 sâment de in fl. — până fl. —, fasole fl. 4.— până fl. 4.50, mazăre fl. 5.— până fl. 5.20, linte fl. — până fl. —, cartofi fl. 1.20 până fl. 2.— mlaia fl. — până fl. —, sâu brut 100 chilo fl. 22. până fl. 24.—, luminări turate de sâu fl. 33.— până fl. 40, unsoare de porc fl. 55 până fl. 60, silinaș fl. 5.— până fl. 68, căneș a. 30.— până fl. 34.— fân fl. 1.20 până fl. 1.80, sâpu 100 buc. fl. 20 până fl. 30.—, spirit pro 100 litre % fl. 55.— până fl. 57.—, carne de vită chilo 40 până — cr., carne de vițel 40 cr. până 44 cr., carne de porc cr. 40 până 48. carne de oaie 24 cr. până — cr., ouă 4 cu 10 cr.

Cilindarul țilei.

17/29 Decemvrie 1894.
Iulian: Pror. Daniil
Gregoriam: Toma Ep.
Șoarele: răsare 7.46 apune 3.29 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 28 Decemvrie n. 12 oare dimineța.

Observat	Diferența din presius	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
:32.3	-3.1	-14.8	+1.3 -14.8	80

Din țeară 26 Dec. n. 7 oare dimineța.

Stațiunile	Presius. amoi. în mm. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	761	- 4.0	O	1
Sătmar	787	- 0.2	NV	3
Cluj	766	- 9.0	—	—
Orșova	765	- 7.4	V	1
Arad	761	- 4.1	NV	5
Panciova	761	- 8.4	SO	2

Teatru orășenesc.

Sămbătă, în 29 Decemvrie 1894:
„Madame Sans-Gené”.
Comedie în 4 acte de W. Sardou.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Dec. n. 1894.

Numele	Unitate	Prețul per 100 chilo.		Prețul per 100 chilo	
		dela	până	dela	până
Grâu	75	—	—	76	—
Bănățesc nou	75	—	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	—	—	76	—
Grâu „Pesta”	75	—	—	76	—
Grâu de Alba-Reg.	75	—	—	76	—
„Bacsoz”	75	—	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—

Numele	Unitate	Prețul per 100 chilo.		Prețul per 100 chilo	
		dela	până	dela	până
Săcără	70-72	6.80	3.35	—	—
Orș	80-82	5.60	6.—	—	—
de nutreț	62-64	6.25	8.50	—	—
de vinar	64-66	7.15	8.15	—	—
Ovăș	89-91	5.70	6.20	—	—
Cucuruz (porumb)	75	5.6	5.70	—	—
bkăță, de alt-siviu	75	—	—	—	—
Meiu	—	6.—	6.60	—	—
Hrișcă	—	—	—	—	—

Numele	Unitate	Prețul per 100 chilo.		Prețul per 100 chilo.	
		dela	până	dela	până
Grâu	Sept.-Oct.	7.0	7.07	—	—
„Cucuruz	Mart.-Apr.	6.75	6.78	—	—
„Ovăș	Maiu-Iun.	6.25	6.27	—	—
„	Iul.-Aug.	—	—	—	—
„	Mart.-Apr.	5.93	5.95	—	—
„	Oct.	—	—	—	—

Produse diverse	Societ.	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Lucearnă ungurescă	40.—	46.—
„	roșie	67.—	65.—
Oleu de rap.	rafinat	—	—
Unz. de porc	dela Pesta	48.50	49.—
„	dela țeară	—	—
Silinaș	svintată	—	—
„	afumată	47.—	48.—
Sâu	—	—	—
Prune	—	9.95	9.60
Liotar	stavon, nou	14.30	14.75
„	bănățesc	13.—	13.50
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Conă	de Rosenau	—	—
Spirit	brut	—	—
„	Drojdința de spirit	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 Decemvrie n. 1894.
Hârie-monetă română . . . . . Cump. 9.79 vând. 9.90
Lire turcești . . . . . 11.15 „ 11.20
Imperiali . . . . . 10.— „ 10.10
Rublu rusești . . . . . 1.82 „ 1.50

Bursa de Budapesta.

Din 21 Dec. n. 1894.
Renta de aur ung. 6% . . . . . —
„ de aur ung. 4% . . . . . 124.—
„ un. val. cor. 4% 98.90
Împrumutul căilor ferate ung. . . . . 127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . . . 128.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 102.50
Bonuri rurale ung. 97.50
„ create-slavone 97.50
Obligațiunile desp. regalilor 109.75
Împrumut cu premiu ung. 166.50
Lesuri pentru regularea Tisei și Șaghedin . . . . . 148.—
Renta de hârie austriacă 99.75
„ de aur austriacă 99.75
„ de aur austriacă . . . . . 124.—
Lesurile austriace din 1890 . . . . . 162.75
Acțiunile băncii austro-ungare . . . . . 1045.—
„ de credit ung. 491.50
„ de credit aust. . . . . 898.—
Scrișturi fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina” 100.75
Argintul 98.20
Galbeni împărătești 5.90
Napoleon-d'ori 9.88
Mărci 100 imp. germane 60.95
Londra 10 Livres sterlingi 124.85

Bursa de Viena.

Din 21 Dec. 1894.
Renta de aur ung. 6% . . . . . —
„ „ 4% 124.05
Renta un. v. c. 4% 98.20
Împrumutul căilor ferate ung. 127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . . . 128.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 101.80
Bonuri rurale ung. 97.25
„ create-slavone 97.25
Împrumut cu premiu ung. 157.25
Lesuri pentru regularea Tisei și Șaghedin 142.75
Renta de hârie austriacă 100.10
„ de aur austriacă 100.20
„ de aur austriacă 124.80
Lesurile austriace din 1890 . . . . . 162.75
Acțiunile băncii austro-ungare 1040

Vânzare prin licitațiune.

La 12 Ianuarie 1895, orele 9 înainte de amiază se va vinde prin licitație colecția de monede, consistând din 104 piese antice de aur și din peste 1300 de argint, aparținătoare masei concursuale **P. I. Kapdebo**, în cancelaria curatorului masei **Dr. Carol de Laroher** (strada Wiesen nr. 28).

Prețul strigării e fixat cu **1366 fl. 48 cr.**, și colecția se va vinde numai întregă (eventual și sub prețul strigării).

Plusoferentul va intra în drepturile cumpărătorului numai după ce ofertul său va fi aprobat de către comisiunea creditorilor, care trebuie să se pronunțe în această privință în decurs de 3 zile, începând din ziua licitației. [3111] 1-1

Colecția se poate vedea până la termenul licitației în fiecare zi, afară de

Dumineci și sărbători, de la orele 12—1 înainte de amiază în cancelaria curatorului masei, adăpostită în decursul licitației o examinare minuțioasă nu mai e admisibilă.

Spre plăcută luare la cunoștință

servească P. T. interesaiilor, că vânzarea de bere scutită de dare pentru export, dela 25 litri în jos s'a permis și berea noastră așa numită „Lager“ și „Bock“ se poate căpeta de acum încolo, **afară de butoiaie de 25 litri, și în sticle întocmai de 1/2 și 1/4 litru.**

Bereria dela „Trei stejari“ SIBIU.

[2980] 4-12

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

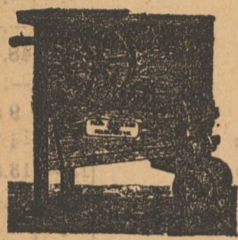
Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30 cr. sau 60 bani.**
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Păpăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mama.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Nēmčová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60 cr. sau 1 leu 20 bani.**
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genuștoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Frietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Soapărtoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârțitul.** Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscă-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Eusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițeni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Sfirmitoare de cucuruz (porumb)

de mână și cu motor, cu efect dublu sau simplu, cu sau fără ventilație.

Pine pentru curățit. cerealelor, Mașini de sortat cu trior, Prese de fân și de paie,

de mână, stabile și mobile.

Mașini pentru pregătirea de nutreț,

Tăietoare de nutreț,

Tăietoare de napi și cartofi,

[2275] 7-10

Pine de bucățit și zdrobit,

Aparat pentru muiatul nutrețului,

Cuptoare cu cazan de economie pentru nutreț de vite etc.

de construcția cea mai excelentă și mai bună fabrică

PH. MAYFARTH & CO.

fabrici imp. și reg. excl. priv.

de mașini agricole, turnătorie de fer și ferărie cu vapor.

VIENA, II., Taborstrasse Nr. 76.

Cataloge gratuit — Reprezentanți și comisionari sunt de dorit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuează repede.

Bilete de vizită după plac și cu mare

Mare deposit

de hârtie de scris și conceput, precum și hârtie fină de epistole cu picuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare.

Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.